

Hans Dommershuijzen

Samen dromen van nieuwe ervaringen

Dromen doet Hans Dommershuijzen zeker, ook al zou je dat van een levensmiddelentechnoloog van 53 jaar niet direct verwachten. Hij droomt van het opdoen van nieuwe ervaringen. Het liefst samen met zijn vrouw en hun dochters. Op reis bijvoorbeeld. Hij ziet zijn leven als een spirituele zoektocht, waarbij je ineens tot een verrassend inzicht kan komen, een inspirerende vonk, die af en toe overspringt. Dat inzicht kan je ook opdoen in mooie en droevige gebeurtenissen, die je blijvend raken.

Dat kan ook zeker in de kerk gebeuren, zegt Hans. 'Meestal wil ik alleen meedrijven in de mooie liturgie, de inspirerende teksten in de bijbel, en de beschouwingen in de preek. Waardoor mijn kijk op het leven verandert en een nieuw perspectief tot stand komt waardoor het je dichter brengt bij waar het allemaal om draait.'

Ik vind het in de kerk mooi dat je met elkaar hoogtepunten en dieptepunten in je leven kunt delen. Hans droomt van de kerk als een gemeenschap die zoekende mensen bijeen kan brengen en waar je bemoediging kunt vinden. 'Ik hoop oprecht dat we, samen met anderen (van andere kerken), genoeg blijven bieden om mensen bij elkaar te brengen om te praten, te discussiëren en de verhalen en beschouwende teksten in de Bijbel te beleven.'

Dirk van Alten

Een warm nest

Dirk van Alten (92) herinnert het zich nog precies: 'Het is mei 1959. Mijn vrouw en ik zaten op de pakkisten in onze woning in Haarlem-Oost. We stonden op het punt om te gaan verhuizen, want met vijf kinderen werd het huis te klein. Helemaal opnieuw beginnen in Santpoort. Zullen we ons daar net zo thuis gaan voelen als de afgelopen tien jaar in Haarlem, zo vroegen we ons af'.

Hij heeft een druk leven gehad, met een gezin en veel functies in het maatschappelijk en kerkelijk leven. Hoewel luisteren en zien er niet beter op is geworden, is zijn geest nog helder, en hij vervolgt: 'Direct na onze komst voelden we ons thuis. Thuis in de straat, met de buurt, met de school. Maar vooral ook met de kerk. Het was alsof we in een warm nest kwamen'.

Na ruim 53 jaar in Santpoort te hebben gewoond, verhuisden ze naar woonzorgcentrum 'Huis ter Hagen' in Driehuis. 'De gemeenschap die je met elkaar ervaart, en de steun die je elkaar geeft en die je krijgt, zijn voor mij heel belangrijk. Toen mijn vrouw overleed heb ik ervaren wat het is om bij een kerk te horen en anderen om je heen te hebben. God en zijn werk hier op aarde, is voor mij geen droom, maar werkelijkheid'.

De kerk droomt ervan dat er geen vreemden zijn

Tweedejaarsstudent Communicatie Eline de Boer is 20 jaar. Ze lijkt het altijd druk te hebben. Toch droomt ze ook wel eens! Bijvoorbeeld over haar eigen leven. Dat ze gelukkig zal mogen zijn, en dat haar dromen uitkomen. Tegelijk zegt ze nuchter: 'of ik gelukkig zal zijn hangt niet ervan af of mijn dromen zullen uitkomen'. En voegt ze er aan toe: 'ik ben nog jong en mijn dromen zullen ook nog vaak veranderen!'

Eline is in de Dorpskerk actief in de kindernevendienst. Dan ligt het voor de hand dat ze ook wat de kerk betreft een droom heeft. 'De kerk is, denk ik, gericht op de droom dat er geen vreemden zijn. De kerk is een van de weinige plekken waar je zonder kaartje of reservering naar binnen kan'. Ze ziet zeker dat religie wereldwijd enorm onder druk staat. Toch droomt ze ervan dat de kerk meer mensen kan samenbrengen en mag verbinden.

Eline de Boer